

prima instanță – (judecătoria Botanica mun. Chișinău) L.Gafton
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) N.Vascan, V.Negru, E.Fistican

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vlas Stanislav,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vlas Renata împotriva lui Vlas Stanislav privind încasarea pensiei de întreținere împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 prin s-a respins apelul depus de Vlas Stanislav și s-a menținut hotărârea judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 23 septembrie 2015 Vlas Renata s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vlas Stanislav solicitând încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor Vlas Nichita, născut la 16 iulie 2007, în mărime de 2000 lei lunar și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu Vlas Stanislav din 17 martie 2007 dată când a fost înregistrată căsătoria și pînă la 15 aprilie 2014, când căsătoria a fost desfăcută prin hotărîre judecătorească. În timpul conviețuirii împreună la 16 iulie 2007 s-a născut copilul comun Vlas Nichita.

Sușține că după desfacerea căsătoriei copilul comun al soților a rămas la întreținerea mamei, iar tatăl nu participă la educarea și întreținerea acestuia, chiar dacă este obligat prin lege să își întrețină copilul și să-i acorde un sprijin material.

Dat fiind faptul că tatăl biologic refuză neîntemeiat întreținerea copilului consideră necesar încasarea unei pensii de întreținere plătită lunar în mărime fixă de 2000 lei, deoarece nu cunoaște dacă Vlas Stanislav are venituri stabile sau este angajat oficial în câmpul muncii

În drept reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 51,58,74-76 Codul Familiei.

Prin hotărârea judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, acțiunea înaintată de către Vlas Renata a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Vlas Stanislav în beneficiul Renatei Vlas pensie pentru întreținerea fiului Vlas Nichita, născut la 16 iulie 2007 în mărime fixă de 1017,90 lei, începând cu 23 septembrie 2015 până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Vlas Stanislav în beneficiul Renatei Vlas cheltuielile de judecată în sumă totală de 366,44 lei, în rest cerințele s-au respins.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 08 decembrie 2015 Vlas Stanislav a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de încasare a pensiei de întreținere în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și alte venituri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către Vlas Stanislav și s-a menținut hotărârea judecătoreii Botanica mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015.

La 07 iunie 2016 Vlas Stanislav a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 și a hotărârii judecătoreii Botanica mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi decizii de încasare a pensiei de întreținere în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și alte venituri.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este arbitrară. La examinarea apelului instanța nu a ținut cont de prevederile Codul Familiei, care stabilesc modalitate de încasare a pensiei de întreținere.

Menționează că atât normele de drept naționale cât și internaționale stabilesc răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale revine ambilor părinți. Instanța de apel neîntemeiat a menținut hotărârea instanței de fond, deoarece la materialele dosarului sunt anexate probe pertinente și concludente din conținutul cărora rezultă că Vlas Stanislav este încadrat în câmpul muncii și care este mărimea salariului acestuia.

Sușține recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 15 iunie 2016. Prin scrisoarea din 22 iulie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces. La materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei motivate de către recurent. Recursul a fost depus la 10 august 2016, respectiv recursul a fost depus conform prevederilor art.434 din codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ,

nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Vlas Stanislav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vlas Stanislav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judcători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari